

Publicerad 2013-09-01 08:17 av Mia Sedvall

Andlös skälvning

Rodnaden sprider sig och jag skälver

Där låg vi vakna med rörda lakan

utanför hördes asplöven fladdra

morgonduvorna kuttra

och lugnet vi andades

Nakenhet i vacker skepnad såg jag

i dig

Igår gick vi ner

till den svartmålade bryggan

Kastade

blickar över orörd sjö

såg fisken i hav av vass

Nu far vi hemåt till staden

stan

som ljuder sin obalans

trycker sin svärta

mot människans panna

Jag ville stanna

i min nakenhet

omsusad av skogens renhet

sista blommans nektar

rovfågels utlämnande skrik

ett skrik

på hjälp

Hjälp mig fatta det rätta

beslutet

trygga min sanning av fylld

mening

så stannar jag tiden

du fångat

i andlös skälvning

Wollemia 2013-09-01

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mia Sedvall med Poeter.se id #45036 innehar upphovsrätten